

Lovforslaget, som det forelagdes, indeholdt tre væsentlige Punkter, hvor jeg ønskede den nuværende Ordning forandret. For det første ønskede jeg, at Jurisdiktionsforholdene skulde være de samme over hele Landet, altsaa de samme i de andre Garnisoner som i København; dette gaar den første Bestemmelse ud paa. Dernæst har jeg ønsket at indføre Forsvar ved Krigsretterne, hvorom der tidligere har været fremsat Ønske og Lovforslag paa Rigsdagen, ogsaa Forslag paa Grundlag af Generalauditor Scheels Udarbejdelse. Endelig gaar Forslaget ud paa at indføre en Appellinstans. Disse Punkter have ogsaa vundet Tilslutning i det andet Ting, men man har dernede yderligere ønsket at indføre forskellige Ændringer i den nuværende Ordning, hvorom jeg har forhandlet med det andet Ting og opnaaet Overenskomst, og som jeg anbefaler til dette høje Tings Velvillie. De væsentligste af disse gaa ud paa at træffe nogle Forandringer ved Krigsretterne. I §§ 2 og 5 er der indført nogle Regler, som gaa ud paa dette. Som det høje Ting ved, finder Afstemning ved Krigsretterne Sted klassevis nu; man har i det andet Ting ønsket, at den skulde ske efter de enkelte Assessorers Stemmer, og det har jeg ment at kunne gaa ind paa. Dernæst er der taget en Bestemmelse om, at i Krigsforhør i Hæren vedrørende Sager mod Underofficerer eller ligestillede indtræder en Bisidder af den Klasse, som Sagen vedrører. Endelig er der Forslag om, at naar en Krigsretsdommer en Gang har aflagt Ed, skal han ikke aflægge Eden, selv om han bliver tilkaldt som Krigsretsdommer senere. Det vil formentlig vinde fuld Tilslutning, ligesom Bestemmelsen om, at naar Tiltalen kun er rettet mod Underofficerer eller dermed ligestillede, bortfalde de menige Dommere i Krigsretten. Disse mindre Ændringer — thi det er jo kun mindre Ændringer — har jeg ment at kunne gaa ind paa, og dem har jeg under Forhandlingen sluttet mig til i det andet Ting.

Dernæst er der vedrørende selve Appellinstansens Indretning sket nogle Forandringer i det andet Ting. Jeg havde foreslaaet 4 militære Dommere, 2 civile juridiske og Generalauditoren, altsaa i alt 7 Dommere. I det andet Ting fremkom der Ønske om, at man fik 3 civile juridiske Dommere, 3 militære og Generalauditoren, der paa en Maade baade er civil og militær Dommer. Det mente jeg at kunne gaa ind paa, ligesom paa Bestemmelsen om, at det Tidsrum, for hvilket de ud-

nævntes til Dommere, fastsattes til 4 Aar, fordi man ytrede Frygt for, at der ellers kunde blive en Fristelse for Administrationen til at afskedige en Dommer, naar han havde udøvet sin Virksomhed i en Sag, og Resultatet maaske ikke var blevet, som Administrationen ønskede. Det har ikke været tilsigtet hverken fra min Side eller fra Administrationens Side i det hele taget, og derfor har jeg ment meget vel at kunne gaa ind paa, at Tidsrummet fastsættes til 4 Aar. Meningen var, at de civile Dommere — det var oprindeligt foreslaaet — skulde tages blandt Assessorerne i Højesteret. Dog foreslog jeg kun 2, og da der nu blev Tale om 3, rejste det Spørgsmaal sig, om Højesteret kunde afgive 3. Jeg lod foretage en Henvendelse til Justitiarius i Højesteret, og han sagde, at det vilde være vanskeligt at afgive 2, men det kunde dog nok overkommes, men 3 vilde det ikke være muligt for Højesteret at afgive. Derfor blev der saa indsat en Ændring om, at man ogsaa kunde tage en af Assessorerne i den kgl. Landoversamt Hof- og Stadsret her i Byen, og det vandt Tilslutning fra alle Sider.

Endelig er der ogsaa sket en Forandring i Reglerne om Adgang til Appel for den dømte. I Lovforslaget var der fastsat som Grænsestraf for Ret til Appel Fængsel af 2den Grad. Det er en Grænse, som ligger ret nær, da den er saa let at finde og staar i Straffeloven. Men i Folketinget ønskede man fra forskellig Side at faa indført Adgang til Appel for den dømte, naar det vedrørte hans Ære, naar han var dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling. Og det maa vel ogsaa siges at have Medhold for den umiddelbare Betragtning, at naar en Mand bliver dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, f. Eks. Tyveri, er en saadan Dom af en saa indgribende Betydning for ham i det hele taget, at han bør have Adgang til at faa den appelleret og prøvet.

Dette er de væsentligste af de Ændringsforslag, som ere blevne stillede og vedtagne i det andet Ting. Der er ganske vist flere, men de ere enten formelle eller dog ret betydningsløse. Efter at jeg her har gjort Rede for Bestemmelserne, skal jeg slutte med at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Goos: Som den højtærede Forsvarsminister bemærkede, har Ønsket om en Ændring af den militære Retspleje været fremme i meget lang Tid, og i et langt